

LBRIS

We know
books

Prietenii
mei
animalele

Tudor **Cozari**

Ciuful- de-pădure

E n c i c l o p e d i e

pentru copii

Știință

Noaptea și bufnițele –
înfrățire pe vecie...

Bufnițele și oamenii...

„PĂSĂRI URÂTE LA ÎNFĂȚIȘARE”, „STRIGOI AI NOPTII”,
„PĂSĂRI CU STRIGĂT ÎNSPĂIMÂNTĂTOR”, „FIINȚE CARE
PREVESTESC MOARTEA ȘI ALTE NENOROCIRI” – IATĂ CÂTEVA
DINTRE ÎNVINUIRILE ADUSE, PE NEDREPT,
ACESTOR PĂSĂRI.

Ochi mari și ageri – numai
buni pentru a vedea pe timp
de noapte.

3

**Aceasta s-a întâmplat
pentru că omul
s-a temut întotdeauna
de tot ceea ce este
asociat cu întunericul
și cu cele auzite,
văzute sau închipuite
noaptea – țipete,
foșnete, umbre...**

Imaginați-vă că afară este întuneric și, deodată, de la geamul casei se aude un „huu-hu-huuu” prelung, care sparge liniștea nopții. Omul care se întâmplă să nu doarmă tresare speriat, își face cruce, spunându-și în gând: „Iată, afurisita de bufniță a venit să vestească lumii năpasta abătută asupra acestei case!” Să fie, oare, chiar așa? Nici pe departe. Ciuful-de-pădure a venit să vâneze șoareci. Iar pentru că trebuie să-și protejeze teritoriul, îi previne pe ceilalți prin strigăte înfundate, poate mai puțin plăcute pentru unii: „Huu-hu-huuu... huu-hu-huuu”. Omul însă le tălmăcește după cum îl duce mintea și priceperea: „Surdul n-aude, dar le potrivește...”

Ciuful-de-pădure – pasăre de noapte...

Ciuful-de-pădure
odihnindu-se în timpul
zilei în coroana unui
copac

4

CIUFUL-DE-PĂDURE ESTE O
PASĂRE MAI PUȚIN OBIȘNUITĂ.
EA DOARME ZIUA ȘI DEVINE
ACTIVĂ NOAPTEA, ATUNCI CÂND
APROAPE TOATE PĂSĂRILE
SE ODIHNESC.

**Dar pentru a putea să-și vadă
de treburile sale pe timp de
noapte, ciuful are nevoie de
o vedere mai deosebită.
De aceea ochii săi sunt atât
de mari, încât îi permit să
distingă fiecare detaliu, chiar
și sub lumina slabă a lunii
și a cerului înstelat.**

Ochii ciufului nu se pot mișca dintr-o parte în alta, aceștia sunt ficși. Pentru a observa obiectele din jur, ciuful-de-pădure își rotește capul spre stânga sau spre dreapta, până la 270 de grade! Stând cu corpul nemișcat, ochii îi permit să cerceteze cu precizie orice obiect din jur, fie că este prada sa (un șoarece, de exemplu), fie un posibil dușman. Deși ochii ciufului nu disting culorile și văd doar în alb-negru, ei sunt incredibil de sensibili la lumină și pot percepe chiar și cele mai slabe raze din timpul nopții.

